

prima instanță: A. Braga
(Judecătoria Chișinău, sediul Central)
Instanța de apel: L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu
(Curtea de Apel Chișinău)

dosar nr. 2r-108/18

DECIZIE

14 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinînd recursul declarat de Socolveac Victor,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 51/397 COOP împotriva lui Socolveac Victor, Socolveac Valentina și Socolveac-Beloșapca Irina cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale și încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva încheierii din 20 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 14 martie 2017 Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 51/397 COOP a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Socolveac Victor, Socolveac Valentina și Socolveac-Beloșapca Irina cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale și încasarea cheltuielilor de judecată, solicitînd încasarea de la pârâți, în mod solidar, a sumei de 4 903 lei.

Prin hotărîrea din 3 octombrie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Central, acțiunea a fost admisă; s-a încasat în mod solidar de la Socolveac Victor, Socolveac Valentina și Socolveac-Beloșapca Irina în beneficiul APLP nr. 51/397 COOP suma de 4 903 lei cu titlu de datorie pentru serviciile locativ-comunale livrate pentru perioada de pînă în luna ianuarie 2017 și suma de 270 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 27 octombrie 2017, Socolveac Victor a depus un apel nemotivat împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd casarea ei și emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă. De asemenea, apelantul a solicitat scutirea de la plata taxei de stat, invocînd situația sa materială grea.

Prin încheierea din 20 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea apelantului Socolveac Victor privind scutirea de la plata taxei de stat. Nu s-a dat curs apelului, apelantului fiindu-i acordat termen pentru prezentarea apelului motivat în limba română, pînă la prima ședință de judecată stabilită pentru data de 11 ianuarie 2018, ora 10:00. Acestuia i s-a explicat că, în caz contrar, cererea sa de apel îi va fi restituită.

La data de 10 ianuarie 2018, Socolveac Victor a depus apelul motivat întocmit în limba rusă.

La aceeași dată, Socolveac Victor a declarat recurs împotriva încheierii din 20 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea ei în partea referitoare la obligația de a-și prezenta cererea de apel în limba română.

În motivarea recursului s-a invocat că normele procesuale civile nu prevăd condiția obligatorie a depunerii cererii de apel în limba română.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Potrivit avizului de recepție contra semnătură, se confirmă că Socolveac Victor a primit, la data de 5 ianuarie 2018, copia încheierii de a nu da curs cererii de apel. Astfel, declarând recursul la data de 10 ianuarie 2018, Socolveac Victor s-a încadrat în termenul prevăzut de lege.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este neîntemeiat și că acesta trebuie respins, cu menținerea încheierii instanței de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, după ce examinează recursul împotriva încheierii, instanța de recurs îl poate respinge și poate menține încheierea.

Potrivit art. 368 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la articolele 364 și 365 din Codul de procedură civilă și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordându-i apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Art. 364 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevede că înscrisurile redactate într-o limbă străină se depun în traducere certificată în modul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 13 din Constituție, limba de stat a Republicii Moldova este limba română și, în coroborare cu acesta, art. 24 din Codul de procedură civilă prevede că judecarea pricinilor civile în instanțele judecătorești se desfășoară în limba română.

Art. 4 din Constituție prevede că modul de funcționare a limbilor pe teritoriul Republicii Moldova se stabilește prin lege organică.

Potrivit art. 6 din Legea cu privire la funcționarea limbilor vorbite pe teritoriul Republicii Moldova nr. 3465 din 1 septembrie 1989, în relațiile cu organele puterii de stat, ale administrației de stat și ale organizațiilor obștești, precum și cu întreprinderile, instituțiile și organizațiile situate pe teritoriul Republicii Moldova, limba de comunicare orală sau scrisă – română sau rusă – o alege cetățeanul.

Totuși, în conformitate cu art. 118 din Constituție, procedura judiciară se desfășoară în limba română.

Principiul utilizării limbii oficiale, care este prevăzut și în art. 9 din Legea cu privire la organizarea judecătorească, impune ca judecarea cauzelor să aibă loc în limba oficială a statului.

Convenția europeană a drepturilor omului nu conține dispoziții cu privire la limba utilizată în fața tribunalului, ci impune asigurarea gratuită, atunci când este cazul, a unui interpret.

Prin urmare, Curtea Supreme de Justiție reiterează faptul că discuțiile referitoare la accesul în justiție trebuie să se poarte în sfera legislației procesuale, care constituie legislația specială, nu în cea a unor legi generale.

Curtea Supremă de Justiție reține că, întrucât judecarea pricinilor civile se desfășoară în limba română (potrivit art. 24 alin. (1) din Codul de procedură civilă), cererile de chemare judecată nu se vor putea depune în instanța de judecată într-o altă limbă. Fără a diminua dreptul tuturor justițiabililor de a-și vorbi limba maternă în viața de zi cu zi, justiția se desfășoară în limba oficială a statului. Dacă este cazul, cei care nu o cunosc pot beneficia gratuit de dreptul la interpret. Așadar, cererea de chemare în judecată redactată într-o altă limbă decât limba oficială a procesului trebuie însoțită de traducerea acesteia realizată de către un translator autorizat. Sarcina traducerii cererii de chemare în judecată formulată într-o altă limbă decât limba oficială a statului îi aparține celui care o prezintă, nu instanței de judecată.

În cauza *Ivanov v. Finlanda* din 29 mai 2002, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, în cazul unei doamne cetățean rus, care invocase refuzul accesului la un tribunal pentru că își formulase cererea în limba rusă și nu în limbile oficiale din Finlanda – finlandeza și suedeza – că *reclamanta fusese liberă să introducă o nouă acțiune, atât timp cât aceasta era formulată în una din limbile oficiale din Finlanda*. Curtea Europeană a notat că, deși reclamanta nu beneficia de un drept absolut la gratuitatea asistenței juridice, ea putea solicita subvenționarea asistenței, precum și numirea unui avocat din oficiu care cunoștea una din limbile oficiale. Curtea Europeană nu a considerat că reclamantei i s-a negat accesul la un tribunal, în vederea intentării procedurilor civile.

Din considerentele menționate mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție apreciază că, la pronunțarea încheierii de a nu da curs apelului, instanța de apel a obligat în mod justificat apelantul să prezinte cererea de apel motivată în limba română. Apelantul Socolveac Victor nu era lipsit de dreptul de a recurge, în acest sens, la serviciile unui translator autorizat.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar să respingă recursul și să mențină încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 428 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Socolveac Victor.

Se menține încheierea din 20 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 51/397 COOP împotriva lui Socolveac Victor, Socolveac

Valentina și Socolveac-Beloșapca Irina cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru